

SLOVENSKI DNEVNIK.

Inhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 1 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenskrat tiska, po 5 kr., če se dyakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopsi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Franu Kolmangu hiši „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemška brutalnost.

Dne 6. t. m. odgovoril je v nemškem državnem zboru minister Puttkammer na interpelacijo, zakaj se iz vzhodnih pruskih dežel iztirava toliko članov poljske narodnosti. Odgovor bil je, kakor je od Bismarckovega kabineta pričakovati, brezoziren, oduren, ali, kakor je opazil Windthorst, „brutalen“, kajti Nemci so že davno vsprejeli v politiko Darwinovo teorijo in pred veliko leti je že železni kancler izustil krilate besede: „Macht geht vor Recht“.

Ker je ministra Puttkammer-a odgovor vsaj glede svoje brezozirnosti zanimiv, ker kaže blaginjo nemške kulture v pravi luči in je najsijsajnejše spričevalo najskrajnije nemške sebičnosti in brezpravnosti, ki se dan danes kaže v javnem življenju, ne moremo si kaj, da bi ga „na večni spomin“ v glavnih mislih in stavkih ne priobčili. Minister Puttkammer govoril je blizu tako:

„Gospodom, ki so stavili interpelacijo, sem jako hvaležen. V javni razpravi budem zavračal njih dokazovanje in prepričal je, da je bila naredba potrebna. Kajti naredba ta ni imela smotra, da bi opravičene interese poljski govorečega prebivalstva ali celo katolikov kratila. Ako se je tu postavil na čelo stavek, da iztiravanje v masah iz države v državo biti ne sme, je ta stavek tako gorostasen, da presega vse, kar se je dosedaj v parlamentskem življenu doživel. To je absolutno zanikavanje državne samostalnosti. Kaj pač porečete, ko bi sedaj 20.000 pristnih Parižanov preselilo se v Alzacijo? Parižani so nam sicer jako ljubi gosti, a tudi v tem slučaju morali bi zavrniti priseljevanje v masah. Da smo imeli pravo, tako postopati, kakor se je v vzhodni Prusiji godilo, o tem se niti dvomiti ne more. To naredbo morali smo ukreniti z ozirom na državo političko varnost, z ozirom na nemško kulturno in na nemško svojstvo.“

V zadnjih letih, kako poldruge desetletje, zvršilo se je čudno, dosedaj nerazjasnjeno premikanje in v onih pokrajinh in sicer nemškemu življiju na škodo. Od 1. 1871 do 1880 moralo bi prebivalstvo po normalnem načinu pomnožiti se za 10%. A čujte naslednje številke: Namesto 10% bil je naraščaj Nemcev v okraji Marienwerder le 3.4% (12.190 osob), naraščaj Poljakov pa 8% (30.865 osob);

v okraji Poznanjskem: Nemcev 1.9% (5310 osob), Poljakov 10.9% (76.029 osob), v okraji Bromberškem: Nemcev 5% (15.824 osob), Poljakov 8.4% (26.840 osob) in v okraji Opolskem: Nemcev 9% (10.738 osob), Poljakov pa 10% (11.8416 osob). Te številke so pač najjasnejši dokaz, da narašča poljski živelj in da se nemški živelj s skoro elementarno silo nazaj potiska. Očitati si moramo, da že zdavno nesmo proti temu kaj storili. Zamujeno treba dohiteti. Koliko zla prouzročuje poljski naraščaj, dokazal vam je že čestokrat naučni minister. Za tuge ljudi snovati so se morale učilnice, o katerih prej niti govora ni bilo. Kar se tiče gospodarskih nasledkov, rad priznavam, da je za poljedelstvo jako ugodno, da ima delavcev Poljakov, ki delajo za nizko mezzo.

A ti delavci Poljaki vendar pritiskajo na naše domače delavce, da se morajo izseljevati, ker ne morejo vzdržati tako cene konkurence.“

Puttkamer potem nadalje razpeljuje, da poljski priseljenci neso nenevarni ljudje, ker so izvrstna tvarina za poljsko propagando. Do 1846. l. v napolinah pokrajinh ni nikje poznal „poljskega vprašanja“, a pozneje jela se je čutiti poljska propaganda, samo v Torunu pomnožilo se je 1880. l. prebivalstvo za 900 poljskih inozemcev. Zatorej bilo je potrebno, da se iztira 30.000 inozemcev, 22.000 od teh ima dovoljenje, da se smejo naseleti. Danes ali jutri se ne bodo iztirali, na vsak način pa se jim bode dal potreben rok. Da bi onih 8000 ljudij, ki nemajo dovoljenja za naseleve, v ozir jemali, ne veže nas nikaka dolžnost, naredba je potrebna, da se čuvajo državni interesi in vlada kljubu vsem ugovorom ne bode od tega odstopila.

Ta odgovor odkril je Poljakom, česa se jim je od Nemcev nadejati. Brezozirna brutalnost je gaslo nemške politike Slovanom nasproti in ne dovolj, da mora 8000 ljudij kar na vrat na nos ostaviti svoje dosedanje bivališče in je vsled tega mnogo, če ne večina, gmotno uničenih, ne dovolj, da ostalih 22.000 osob prej ali slej doleti ista usoda, vrgel jim je celo Puttkammer v obraz porogljive besede, da so Prusi Poljake potegnili iz najglobokejega barbarstva.

Prt mej Poljaki in Nemci je s tem Puttkamerovim odgovorom za vselej prezoran in spomi-

njali se bodo Poljaki besed, ki jih je izrekel slavnih rojak: „Rus nas s knuto bije, Nemec pa govoril z bodalci; Rus nas vrže na tla, a Nemec nas tepta v blato.“

Z rodne zemlje goni Prus Poljake preko meje, kakor s heloti postopa z njimi, ker se mu kljubu vsem naporom ni posrečilo, da bi v nemških šolah ponemčil poljsko mladež. Ker jih duševno ni mogel uničiti, hoče je sedaj gmotno, odganja jih od hiše, kakor pse, brez odloga, brez milosti, kajti drakonija naredba veleva „V treh dneh!“

In to se godi v istej dobi, ko je po vsem širinem svetu raztresenih toliko pruskih Nemcev, ki so povsod bili gostoljubno vsprejeti. Nad tri milijone živi pruski Nemci izven Nemčije. V Ameriki samej 1.966.700, v Rusiji 600.000, v Avstriji 98.500, v Franciji 95.000, na Danskem 33.800 itd. Ali nemški državniki prav nič ne mislijo na svetopisemski izrek, da se bode z isto mero vračalo, s katero se sedaj meri. Tudi v zgodovini maščuje se vsak nepošten, nepravilen korak in Windthorst je pravo pogodil, ko je rekel: Še je višji sodnik na svetu, nego je volja pruskega državnega ministra!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 12. maja.

Volilno gibanje je po vseh avstrijskih krovinah jako živo. Volilni shodi vrste se dan za dnevom. Posebno mnogo se letos ponuja in usiljuje novih kandidatov, jeden boljši od drugega. Iz vsega tega volilnega gibanja pa še sedaj nič ne moremo sklepati, kako močno bodo razne stranke v prihodnjem državnem zboru. Predvčeraj je v tem volilnem okraju na Dunaji demokrat dr. Lueger sklical volilen shod. K skudu so bili povabljeni volilec vseh političnih barv. Razvil je pred njimi svoj program. Izjavil se je, da naj se obdrže sedanje razmere z Ogersko in prijateljska zveza z Nemčijo. Carinsko zvezo z Nemčijo bode pa on vedno pobijal, ker bi škodovala našej industriji; nadalje se je izrekel, da okrajanje volilne dobe, splošno volilno pravo, uvedenje nemškega državnega jezika, varstvo srednjega kmetijskega in delavskega stanu, podržavljanje železnic, kreditnih zavodov in zavarovanja. Potem se je tudi izrekel za jednakopravnost vseh veroizpovedanj in narodnostij, poslednje s pridržkom, da se

LISTEK.

„Človeka nikár!“

(Odgovor na dva dodatka dra. Mahniča v „Slovencu“.)

„Tandem aliquando! Vendar je enkrat konec tudi II. dodatku, — vskliknil sem sinoči, 7. t. m., ko sem „Slovenca“ štev. 100. od prijatelja dobil. Dolgo dovolj je črnil preučeni g. dohtar M. moj včrški in duhovniški plašč s svojim globokopomorenim peresom. Črnila mož pač ni štedil. In že samo to obsoja njegovo kritiko: atvar, ki potrebuje toliko dokazovanja, ne more biti dobra.

Zagnal se je g. M. na pesem „človeka nikár“ kakor sv. Jurij na zmaja; samo da on ni sv. Jurij in moja pesem tudi ni zmaj. Prenapeti, vsled načasnega razumljenja te pesmi razgreti možgani pričarali so mu pred oči „fantazmagorijo“ podobno zmaju, in po ti domišljeni prikazni zdaj maha in udriha; a mojega „človeka nikár“ ne zadene nikjer.

Svoj napad na to pesem v priliki tako opravičuje: „Ko so se črni oblaki nakopičili nad vino-

gradom, tedaj začne kmet, ko si drugače pomoči ne more, streljati v črno vojsko, da bi jo razgnal z nad glave, kaj tacega, mislit sem, je tudi meni storiti, ako hočem zavrniti pretečo nevihto. Streljati je treba!“ Tako „Slovenec“ št. 82. Velja g. dohtar! Vsprejmem vašo priliko. Že njo ste isto izrekli, kar jaz ravnokar v priliki o zmaji. Kakor je znano, misli slovenski kmet, da v oblakih „coprniki“ in „coprnice“ točo nosijo, katero mu na pridno obdelano polje izsipljejo. Zoper te domišljene sovražnike strelja „pod oblak“. Ker pa figura mora biti dosledna in celotna, ne polovična (in ker ste vi tako strašno logičen človek, boste mi pritrtili), tedaj se tudi vam, kakor kaže vaša prilika, potrebuje zdi, streljati zoper domišljene škodoželjnike. — Vaše streljanje je se ve da le z besedo, a tudi beseda lahko rani in ubije. Moje pesmi pač g. strelec ubiti ne more, ker je ni nikjer zadel, kakor sem že omenil; a vse njegove puščice odletajo od domišljene zmaja drugam, pogosto na mojo osebo, zlasti na-me — duhovnika. Zato je pač treba jih odbiti.

Moj učeni gospod nasprotnik je tako bojevit. In velik je proti meni, kakor Golijat proti Davidu.

Oborožen je s kopjem in mečem vesoljne filozofije, oblečen z oklepom nezmotnosti (saj proti meni govoril vedno kakor ex cathedra) in glavo mu pokriva čelada „logike“. Tako že kakih dvajset dni kliče prezirljivo na boj. Kaj bo začel proti njemu ubogi Davidček! Neprodornega oklepa nezmotnosti nimam. Skromnemu pastirčku na deželi kopja in meča vesoljne filozofije ni bilo treba. Pa čakaj, saj imam sobjo „práčico“ prirojenega zdravega razuma, vzemimo sobjo par kamenčkov od potoka resnice in hajd, nad velikana. Zdi se mi, da je čelada njegove logike na celu skrhana, sence se mu vidi, pomerimo dobro, — morda . . .

Toda govorimo brez figur, sicer bo treba obrambi zopet obrambe, in obrambini obrambe obrambe.

Že naprej povem, da odgovarjam sicer na dr. M. razprave, a ne zaradi njega, marveč zaradi drugih. Govoriti takemu človeku, bi ne bilo modró. Kakó naj dokazujem človeku, ki se ne brigata autentično razlago?! In to dela on, ki zaseda stolico svetopisemske eksgeze! Ali ne sloni baš njegov predmet ves na autenticiteti? Ali ne razkladajo svetih listin razni krivoverci na sto nači-

nemščina proglaši državnim jezikom. Da bi taka jednakopravnost ne imela nobene cene, nam še praviti ni treba. Ko ga je še jeden volilec vprašal, kake narodnosti da je, ter mu je dr. Lueger zatrdil, da je Nemec, ga je shod jednoglasno proglašil kandidatom. Vse posvetovanje je bilo nenavadno mirno, le to je je motilo, da je mej Luegerjevim govorom bil prišel policijski komisar Thoma in vprašal Luegerja, zakaj ni razglasil shoda. Ko mu je ta razložil, da je samo volilni shod ter so samo povabljeni gostje prisotni, je policijski komisar ogledal povabila nekaterih zbranih volilcev in odšel. Franca Löblichova postavil je okrajni volilni odbor 9. volilnega okraja Dunajskega kandidata. Temu možu so v nekem drugem volilnem okraju demokrati sami bili postavili protikandidata in bil je že v nevarnosti, da nikjer ne bode voljen. Zdaj se ga je usmilil 9. okraj, in prišel bode v zbor, ako se proti njemu ne postavi kak nov kandidat, kateri bi ga izrinil. Löblichova veljava na Dunaju je zelo pala.

— Petakarji v Pragi imeli so shod in sklenili dogovoriti se z Riegróvim in mladočeskim klubom, da postavita tudi jednega malega obrtnika kandidatom za državni zbor. Zbor nemških kmetovalcev v Lipi je pokazal, koliko upliva ima nova gospodarska stranka na Českem. Sešlo se je bilo nad 1200 nemških kmetov, mej njimi samo 150 privržencev gospodarske stranke, pa še teh se noben ni upal zagovarjati njegovih načel. Ta zbor je pozdravil dr. Knotz, potem pa prečital pismo deželnega poslanca Hözelna, v katerem obžaluje svojo zmoto, da je bil pristopil gospodarski stranki in izjavlja, da zopet pristopi liberalcem. To je vzbudilo burno odobravanje. Potem govorilo je več govornikov, vse v ultranemškem zmislu, vse zbrano ljudstvo jim je pritrjevalo. Posebno veliko navdušenje se je polastilo vseh zbranih, ko je Kirschner izjavil, da pristopi nemškemu klubu, ako bo voljen. Videlo se je, da nemški kmetje isto tako misijo, kakor dr. Knotz in da za polovičarske stranke ne marajo. Konervative misijo v več nemških okrajih na Českem in Moravskem postavili svoje kandidate, da vsaj spoznajo, koliko privržencev imajo mej českimi in moravskimi Nenci. V Levovu je predvčeraj bil shod vzhodnogaliških zaupnih mož. Zbral se je bilo kakih 70 zastopnikov okrajnih in krajnih volilnih odborov. Temu shodu je predsedoval grof Alfred Potocki. Na vprašanje jednega zaupnih mož, izjavil je Potocki, da se z metropolitom Sembratovičem ni bilo sklenilo nikako sporazumljene zastran psevdrovinskih kandidatov. Ta shod je sklenil, da se imajo povsod nastavljanje strogo narodni kandidati, in da imajo vsi drugi poljski kandidati odstopiti od kandidature, ko bo centralni odbor za kak okraj postavil kandidata. — Liberalni veleposestniki tirolski zavrnili so kompromis, katerega so njim ponujali konservativci. Ker bodo italijanski veleposestniki najbrž volili z liberalci, bodo najbrž ti zmagali.

V hrvatskem saboru začela se je debata o izrednem budgetu. Opozicija sklicala je vse svoje poslance k temu posvetovanju, ki bode tako zanimivo. Starčevičevci bodo predlagali, da naj se izbriše onih 100.000 gld., ki jih vlada zahteva za pokritje stroškov, ki jih je prouzročilo mirjenje izgredov na Hrvatskem leta 1883, zato naj se pa dovoli jednakva vstopa udovam in sirotam tem povodom palih žrtev. Dalje tudi zahtevajo 100.000 gld. za podporo hrvatskega pomorstva.

Vnajanje države.

Ruski car izrekel je že željo, da bi se odpravilo obsedno stanje ko so nihilisti nehalo ruvati. Temu je ugovarjal senator Durnova, ki sedaj namestuje ministra profa Tolstega, češ v Londonu in Genfu bivajoči nihilisti se zopet začenjajo gibati. Na to je car privolil, da se še nekaj časa obdrži obsedno stanje.

nov? In vsak je prepričan o resnici svoje tolmače! Vsak po svoje dokazuje svojo razlago! „Hic liber est, in quo quaerit sua dogmata quisque, — Invenit et pariter dogmata quisque sua.“ Kaj pa je mojemu kritiku glavno vodilo pri iskanji prave razlage? Ali ne autenticiteta? On bi toraj prvi moral se spomniti autentične tolmače in jo iškati. Toda ves njegov spis kaže, kako visokó (v svoji domišljiji) stoji nad nami, kako mu mi gledé duhá, učenosti, logike, filozofije in verskega čuta le kot uboge mravlje lezemo okoli petá, ter mu do glave niti z očmi ne segamo. Kako gleda na nas doli pomilovalno! Kar ni z njim, kar ne priznava njegove logike, je njemu ali neuko, neumno, ali pa liberalno v slabem pomenu besede. On tedaj, učeni dohtar, ki je premel vse filozofe, naj vpraša bore — kaj plančka za menenje?! Ne samo to, marveč ta gospod se je še potem, ko sem po svojem prijatelji g. Hil. Zornu, (ki je v svoji protikritiki zastopal zdravo pamet, krščansko ljubezen in autentično misel) izrekel, da z nevoljo odbijam vsa M. podtikanja — držal le svoje trme, in se oziral na mojo razlago le toliko, kolikor se mu je zdelo, da je njemu v prilog, meni pa na kvar. Da, kar je še kuje, v II. dodatku celo namigne, da zdaj, tako na-

Da se bode ohranil mir mej Rusijo in Anglio, temu je najboljši dokaz, da je angleška vlada dala te dni ukaz admiraliteti, da ustavi priprave za prevažanje vojakov v Indijo. Najbolj je Anglio to prisililo k miru, da se je glavni poveljnik za Indijo, Sir Danald Stewart, izjavil, da poprej ne more odpolati ekspedicije v Herat, dokler ne bode železnična narejena v Piščinsk dolino. To bi pa še trajalo tri leta. Dolgo so se Angleži tudi nadejali, da Rusija iz denarnih ozirov ne bode mogla dolgo nadaljevati vojne. To dobro nado podrla jim je pa neka izjava ruskega carja, ki kaže, kako ljubi ruski vladar svojo državo. V Gačino sta bila odpoklicana ministra Giers in Bunge. Poslednji je kot minister financ ugovarjal, da Rusija zaradi slabih finančnih razmer ne more začeti vojne. Car mu je na to odgovoril: „Zato le brez skrbi boste, ako pride do vojne, žrtvujem jaz takoj vse privatno premoženje hiše Romanov, ki znaša 180 milijonov rubljev, in se nadjem, da moj vzgled ne boste ostal brez posledic.“

Italijanska zbornica izrekla je sicer zupanje vlad pri debati o vnanji politiki, pa le zradi ministerskega predsednika Depretisa, ker bi bilo težko mu najti sposobnega naslednika. S politiko Mancinijevo pa skoro nikdo ni bil zadovoljen, in sedaj se govori, da boste ta minister odstopil, spoznavši, da zanj narod več ne mara. Njegov naslednik boste najbrž grof Robillant.

Pruski deželni zbor se je včeraj zaključil in misli se, da se jutri zaključi tudi nemški državni zbor. Pruski deželni zbor v tem zasedanju ni nič važnega dognal. Državni zbor se je pa večinoma bavil z gospodarskimi vprašanji.

Holandski kralj je neka zbolel in boje se že za njegovo življenje. Zategadelj se pa sedaj po časopisu zopet razpravlja vprašanje, komu pripade po njegovej smrti vojvodina Luksemburška. Zdaj se govori, da vojvodi Nassavskemu. Zato se boste pogovarjal tudi nemški cesar.

Občinske volitve na Španjskem za vladenošo tako ugodno izpale, kakor se je sprva poročalo. V več mestih propali so vladni kandidati. Vsi vodje zjednjih liberalcev, Sagasta, Castelar, Moret, Martos, Piny, Margal, Figuerola itd. so voljeni. Vlade to neki ni nič oplašilo in hoče še vedno dalje tirati konservativno politiko.

Dopisi.

Z Notranjskega 11. maja. [Izv. dop.] V „Slovenc“ od 9. t. m. oglasil se je nekako previden in štedljiv dopisnik z Notranjskega. Pometal je v reto kandidate za notranjske občine, mej njimi tudi take, ki se za kandidaturu pri nas niti oglasili neso, in tako močno pretresaval reto, da je vse skozi in čez popadalo, kajti zrnice, katero dopisniku najbolj dopade, spozna za tako, ki ni čisto zlato, in vendar hoče, da bi bilo to zrno jedino še pravo za Notranjce. Uboga Notranjska tekom jednega leta si jako propala. Nečemo rabiti hujega izraza, ali reklam bodemo, da je saj jako nainvo, ako dopisnik, kateri dru. Dolencu sposobnosti ne odrekuje, ga Notranjecem zato ne more priporočati, ker bi se njim po tej volitvi e. kr. davki zvišali. Svoje poslanke ne plačujejo dotični okraji, ki jih volijo, ampak država, in glede cele države bode svotica, za katere se bodo Notranjecem davki zbog te volitve povišali, tako minimalni, da smo prepričani, da bi to nakladico rodoljubni dopisnik gotovo iz lastnega žepa radovljeno pokril in se s tem skribi znebil, da na Dunaj ne bi poslali čistega zlata. Tudi to skribi do-

paden in obdolžen tako velikih zmot, bom se ve da skušal kolikor mogoče katoliškega duhá spraviti v „človeka nikár“. Potem, ko je kdo napaden in obdolžen tako velikih zmot, je že naravno, da se brani na vse kriplje, ter daje svojim besebam, kolikor le mogoče tak pomen, kakor vé, da se bo bolje opral in svoje nasprotnike zavrnil. („Slo.“ št. 91.) Gospoda, ali je to pošteno? Ali tako veliki apostol Pavel karakterizuje ljubezen? Zato pravim, da sicer odgovarjam na dr. M. adreso, a ne zaradi njega, ker po gori navedenih nazorih njegovih bi to bilo brez vspeha, ako bi mu tudi um prepričal, njegova volja se neče dati prepričati; on ne išče resnice, nego zmage, zahteva od mene, ne protidokaz, le priznanje svojih sofizmov, zahteva, da se mu kar naravnost podvržem in sam obsodim nekatere svojih poezij. Le berite, gg. moji, kako mi zmagovestno narekuje mirovne pogoje! Ne njemu torej, ampak vam, ki vam je do resnice, naj ob kratkem razložim „človeka nikár“ z ozirom na M. počenje.

Povod in stališče M. kritike nam najlepše pojasnjuje on sam. Nanj je namreč naredila ta pesem že hitro s početka „neugoden vtis, žalila je, čeprav si ni bil popolnoma v svesti, kakó in zakaj, nekako

pisnika, komu bode skrb za več drugih poslov, katere opravlja dr. Dolenec in celo skrb ga je za njegovo obitelj. Omenjene posle, kakor deželnega poslance in mestnega odbornika bode lehko še sam opravljal, obitelj pa, katera je upeljana tako na sigo gurno narodno stezico, bode gotovo mogla voditi vzgledna mu skrbna in čistega zlata vredna narodna soprga, a komu drugemu bi se sedaj, ko se je za njegove navadne posle gotovo že previde, ponudila lepa prilika, da bi sebe in posebno pa svojo rodbino jek speljavati na tisti tir, ki pelje do narodne omike in jedino prave vzgoje.

Kar pa gospoda Hinko Kavčiča zadeva, mu izročimo zdaj reto v roke in odskočimo daleč proč, kajti vemo, da jo boste on tako potresel, da boste, kar je znotraj, šlo vse po zraku in gospod dopisnik došel v nevarnost, da odleti na vrh Nanosa, da boste tam, ako zdrav in čil do tal pride, si bistril oko in zamogel bolj jasno soditi o notranjskih razmerah.

Iz Celja 11. maja. [Izv. dopis.] (Volilni shod v Braslovčah) v nedeljo popoludne, sklican po Celjskem volilnem odboru, bil je obiskan ne le iz bližnje okolice, temveč tudi iz sosednjih okrajev, z Vranskega, iz Mozirja, Šoštanja itd. Predsedoval je starosta gorenje-savinjskih Slovencev, obče spoštovani Gašpar Šorn, župan iz Grajske vasi. G. dr. Vošnjak, dozdanji državni poslanec poročal je o svojem delovanju v državnem zboru in končno izrekel, da mu njegova opravila več ne dopuščajo prevzeti poslanstva, katero so mu volilci že dvakrat bili izročili. Upa, da se boste v prihodnji dobi državnega zbora več dalo opraviti, začetek je storjen, slovenske zahteve so opravičene in se morajo uresničiti. Politička oblastva že uradujejo slovenski z občinami in strankami, katere to same storite in zahtevajo. Tudi sodnijam je ukazano slovensko uradovanje in ker se zdaj pripravlja vse tiskovine, kmalu ne bo nobenega tehtnega ugovora proti popolni ravoprávnosti slovenščine v vseh uradih. G. minister Pražak je naklonjen Slovencem in ne boste odjenjal, dokler se ne boste pri vseh sodnijah v slovenskih pokrajinih za Slovence uradovalo v njihovem jeziku. Slabeje je še zastran šolstva, toda tista ovira, ki je vse zadržavala, boste menda odpala do prihodnjega zbora. „Dvanajst let, končal je govornik, zastopal sem Celjski okraj v državnem zboru. Bil je to čas najhujega bojevanja za narodne pravice, pa tudi čas krepkega vzbujanja narodne zavesti. Vaše zaupanje, katero ste mi ves čas skazovali, dalo mi je pogum, kendar so nasprotniki z najhujo silo državne pomoči in nemškega fanatizma se zaganjali v naš narod, ga skušali demoralizovati ter duševno in gmotno uničiti. Pa Vi se neste dali niti premotiti po sladkih obljudbah, niti preslepit po zvijačah. Stali ste trdnko skala za svojo sveto narodno stvar in iz vaše neomahljivosti zajemal sem nov pogum in veselje do podvojenega dela. Zdaj, ko se ločim od častnega mesta, storim to v svesti si, da sem s svojimi skromnimi močmi pripomogel, kjer in kolikor se je dalo, pripravljati boljšo bodočnost in da nikdar nesem iskal zase časti ali dobička, temveč vselej le trudil se za blagor svojega milega naroda.“ (Živahnodobravanje.)

Konečno priporoča volilcem, naj soglasno izvolijo od „Slovenskega društva“ priporečenega kan-

njegov čut, bi reklo včrski čut. („Slo.“ št. 85.) In tam, kjer zavija tako strahovito svojevoljno ono vrstico, iz katere prisiljeno in krivo tolmačene izvaja skôro vse druge (se ve da tudi krive) posledice, govorit takó: „Zdaj pa poglejmo še stik, v katerem stoji „prošnja“ pesnikova z neposredno prejšnjim verzom:

Ti sam si gospodar!
A eno te positi smem itd.

Povem ti, ljubi Mirko, da ta stik se mi je že prvkrat čuden zdel, moj čut se je proti njemu vprl. Spodikal sem se pri njem nad onim „a“, ki moč stika bistveno naznači in določi. Od začetka ni mi bilo prav jasno zakaj; zato sem začel motriti in misliti, da bi si reč razjasnil. („Slo.“ št. 86.) Tukaj tedaj mož dvakrat priznava, da je bil vtis pesmi sicer neugoden, a še nejasen, neutemeljen, ne še podprt z razlogi mislečega uma. Prosim č. bralcu, naj si zapamtí, kar zdaj porečem: Dolžnost g. dohtarja in vsakega nepristranskega, vestnega kritika bi bila zdaj ta: iskati iz cele pesmi poštene in neprisiljenih razlogov, ali je ta neugodni vtis 1.) opravičen, 2.) ali ni opravičen: iskati bi torej moral dve reči t. j. vzrokov pro in contra glede tega vtisa ali čuta. Ako je našel nekaj, kar

didata, g. Mih. Vošnjaka, kateri ima vse lastnosti za to imenitno mesto in katerega koristno delovanje je vsemu volilnemu okraju znano in že tudi priznano po lanski volitvi v deželnem zboru.

Potem poroča g. Mih. Vošnjak o svojem delovanju v deželnem zboru štajerskem, kjer so slovenski poslanci skupno z nemškimi konservativnimi razne koristne nasvete stavili. Omenja zlasti svoj nasvet zastran hranilničnih obrestij, vsled katerega so štajerska in še neke druge hranilnice znižale obresti na $4\frac{1}{2}\%$, le Celjska tega še ni storila. Njegov program za državni zbor je: Vse za vero, dom in cesarja! (Živio!)

Župan Steblonik s Pake izreka obžalovanje vseh volilcev, da g. dr. Vošnjak ne prevzame več kandidature in nasvetuje, da se voli gospod M. Vošnjak. (Živahni živoklici.) Gosp. Gabršek z Vranskega poudarja velike zasluge g. dr. Vošnjaka, kateri se je boril v najhujih časih protiskanja neusfraušeno in neomahljivo in v mnogih govorih potezal se za narodne pravice in gmotne koristi Slovencev. Silno obžaluje, da se tak odličen in neutrudljiv zagovornik, ki je bil na čast vsemu slovenskemu narodu, odteguje državnemu zboru. — Vsi volilci mu pritrde, na kar g. dr. Vošnjak navaja, da mu njegova opravila v kranjskem deželnem odboru ne dopuščajo, muditi se po 5 do 6 mesecov na leto na Dunaji. Uverjeni pa naj bodo volilci, da bode, kakor dosedaj, tudi zanaprej poganjali se za pravice in koristi vseh Slovencev.

G. dekan Bohinc iz Braslovč priporoča kandidaturo g. M. Vošnjaka in zahvaljuje se predsedniku K. Šornu, da je tako dobro vodil zborovanje.

G. Šorn se končno še jedenkrat zahvaljuje g. dr. Vošnjaku za njegovo dolgoletno delovanje in pozdravlja g. Mih. Vošnjaka kot prihodnjega državnega poslanca. (Živio-in Slava-klici.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za obnove cerkve v Stehanji vasi 150 gld.

— (Osobne vesti.) Knezškof dr. Misija povrnil se je včeraj zjutraj iz Rima v Ljubljano.

— FZM. baron Kuhn pripeljal se je včeraj zvečer v Ljubljano nadzorovati tukaj nastanjene vojake. Zaradi preslabega vremena vršilo se je nadzorovanje v vojašnici pri sv. Petru, v Kolizeji itd. Iz Ljubljane odpelje se baron Kuhn v Trst.

— (Volilni shod) bode v četrtek 14. dan t. m. v Gotni vasi, na kar volilce še jedenkrat opozarjam.

— (Pevski zbor Ljubljanske Čitalnice) priredi v sredo dne 13. maja 1885 v deželnem gledališču predstavo s prijaznim sodelovanjem gospodov predtelovadcev društva „Sokol“. Pri predstavi svira vojaška godba slavnega domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Vspored: 1. Kück: „Se-režan“, ouvertura, svira vojaška godba, 2. Telegram. Vesela igra v jednem dejanju. Češki spisal G. Pfleger-Moravsky, poslovenil Josip Stare. 3. Meyerbeer: Zbor in molitev mornarjev iz opere „Afrikanka“, svira vojaška godba. 4. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, poje mešani zbor čitalnični. 5. Telovadba: Skok, izvršujejo gg. predtelovadci „Sokola“. 6. Gj. Eisenhut: „Moja ljubav“, osmospev. 7. Schubert: „Na moru“,

mu je govorilo za ta neugodni vtisi, iskati bi moral potem (k temu bi ga mōrala siliti ljubezen do resnice in ljubezen do bližnjega), ali ni morda še več vzrok proti temu neugodnemu četu. Ali g. dr. je hotel samo ta neugodni vtisi pojasnit, opravičiti, z umom **zanj** razlogov dobiti, iskal je torej neugodne razlage „človeka nikár“. Nikjer nam ne pripoveduje in nikjer njegova razprava ne kaže, da bi bil iskal tudi bolj mēhke razlage, t. j. take, ki bi bila ta neugodni vtisi vblazi, morda do cela izbrisala. V tako obširni razpravi bi se dalo tudi to s kratkim stavkom povedati, ali vsaj iz konteksta zaslediti. Jaz tega ne morem najti nikjer. Stališče mojega nasprotnika je torej že a priori moji pesmi sovražno. Ta njegova izjava tedaj kaže, da je le to skušal, da bi to pesem z vsem aparatom svoje filozofije vničil in mene pred svetom ogril.

Toda k stvari! Odgovarjal ne bom na vse besedičenje dr. M., nego le na to, na kar se njegov dokaz poglavito opira. Prvi in glavni steber mu je verz:

„A eno te prositi smem...“

Kaj mojemu kritiku to, če jaz, katolišk duhovnik, govorim z Bogom! Nisem sicer z njim

pesen, svira vojaška godba. 8. A. Foerster: Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmi, poje mešani zbor čitalnični s spremljevanjem vojaške godbe. 9. Telovadba na drogu, izvršujejo gg. predtelovadci „Sokola“. Čisti dohodek te predstave namenjen je pevski blagajnici. Ustopnina: Parter in lože 50 kr. Fauteuil v parterji 80 kr. Sedež v parterji 70 kr. Sedež na galeriji 50 kr. Garnizonski in dijaški biljet 40 kr. Galerija 20 kr. Sedeži se dobivajo v sredo pri gledališki kasi dopoludno od 11.—12. ure in zvečer od 7. ure naprej. Kasa se odpre ob 7. uri. Začetek ob polu 8. uri. K tej predstavi prav uljudno vabi odbor.

— (Glede jutrsne predstave) v deželnem gledališču omenimo, da so na plakati izostale besede: Štev. 1. Ne par.

— (Iz Celja) se nam piše: 11. maja. Včeraj popoludne peljal se je ves Foreggerjev generalstab z g. županom Neckermanom na čelu v Konjice, da delajo tam propagando in utrdje omahljive. Gospodje se močno bojé, da ne bi v mestni skupini prodrl kak narodno-konservativni kandidat. Zato že zdaj kličejo: „Alle Mann an Bord!“

— (Sokoli) zbirajo se v nedeljo od 10. do 10. dopoludne v Ljubljanski čitalnici da jih bo tukajšnji fotograf g. Pogorelec skupno fotografoval. pride naj vsak, kdor ima društveno opravo, v tistem; vabljeni so tudi vsi tisti člani društva, ki nimajo društvene oprave, pa se vendar žele skupine udeležiti. Podobno kupiti je vsakemu prosti. Popoludne, če bo lepo, izleti „Sokol“ v Kozarje.

— (Sv. Pankracij), prvi izmej usodne trojice, pozdravil nas je danes jako nemilostno. Zjutraj prebudil nas je z gromom iz spanja, sedaj dežuje, vmes pa naletavajo gosti sneženi kosmi. Temperatura se je toliko znižala, da se v mnogih staniščih kuri. Po gorah palo je veliko snega, v Trbiži bil je preteklo soboto 35 centimetrov na debelo.

— (Prve letosne črešnje) prinesle so Vipavke že pretekli teden na trg. Seveda so te zgodnje črešnje jako drage in ne še prav sočne.

— (Društvo „Edinost“) priredi prihodnjo nedeljo dne 17. t. m. v velikem salonu in na vrtu gostilne nasproti Bošketu „All' Aurora“ veliko besedo s plesom. Začetek točno ob 5. uri popoludne. Spored obsega 20 točk, pri katerih sodelujejo pevski zbori: „Slovenska Vila“ iz Skednja, „Zora“ iz Vrdeča, Rojanski pevski zbor, „Zvon“ iz Lonjera Dolski zbor, „Prešeren“ iz Trsta, „Skala“ iz Groppade in Padrič, pevski zbor iz Barkovlj in telovadno društvo „Tržaški Sokol“. Davorina Jenka zbor, „O Vidovem“ pelo bode nad 300 pevcev. Razen zborov so na sporedu samospevi (F. Pogačnik), deklamacija (Polici Muhova), govor in sviranje veteranske godbe. Gotovo bode to izredno lep večer, mnogobrojen sestanek slovenskega življa, kakeršnega v Trstu še ni bilo.

— (Morilec svojih otrok), Fran Košir, je na Žabjaku v tako slabem stanju in se mu pamet še ni povrnila, tako da doslej ni bil niti zaslišan. Zdravi ga kaznilniški zdravnik g. dr. Kaper, a malo je upanja, da bi Košir še prišel k pravi pameti. Toliko se je dognalo, da je bil Košir že 1. 1883. meseca avgusta zblaznel.

tako per „du und du“, kakor moj učeni g. nasprotnik; a vendar menim, da vem in še bolj čutim, kdo da je Bog, kakó neizmerno visoko stoji nad mano. To mojemu kritiku vse nič! Po njegovem „dokazu“ se jaz z besedami „a eno te prositi smem“ postavljam z Bogom v eno vrsto, si prisvajam enake pravice ž njim! In iz česa to sklepa? Iz besedice „smem“! Sosebno mu to pomaga tist adversativni, a. Ta „smem“ pomenja tukaj njemu: „ich darf, es ist mir erlaubt, ich habe das Recht!“ Za Božjo voljo! Ali sem res tako izgubil vso glavo, da ne vem, kaj govorim? Ali mi je res tako zatemnel pojem o Bogu, da se drznem vkažovati mu?! Ali nisem vendar tudi jaz sedel na semenških klopéh? Ali nisem nekoliko učil se teologije? Ali mi niso bili učitelji Hrasti, Zorni, Kocijančiči — možje, katerim njih naslednik, moj kritik, ni vreden niti jermenov pri čevljih odvezati? Ali niso tudi ti šteli me med boljše svoje poslušalce? Ali ne učim od tistih dob že 16 let v cerkvi in šoli? Ali nisem služil 12 let pod župniki, ki so moje govore slišali? Saj bi bili vendar našli, kako slab pojem imam o Bogu! In ko bi ne znal družega kot mali katekizem, ali bi ne bilo to dovolj občuvati me tolike zmote. Pa glej, na vse to zdaj stopim pred Boga in z bes-

— (Općine pri Trstu) se nam danes piše: Vam poročam žalostno novico, da je danes mej 7. in 8. uro zjutraj strašna toča dosti predelkov pokončala. Mraz je, in ko te vrstice pišem, je vse belo. Ubogi posestniki!

— (Prvi roj.) Iz Borovnice se nam piše: Tudi letos ulovil je starosta naših čebelarjev, tukajšnji posestnik Miha Borštnik, dne 11. maja okoli 10. ure dopoludne prvi roj. Pol ure pozneje razveselile so previdne živalice dobrega svojega pastirja še z dvema drugima rojem. — Gotovo se mora polasti vseh naših sport-čebelarjev — kajti racionalno goji čebelarje pri nas le posestnik g. Dragotin Žitnik — nekaka nevolja, da jim odnaša že več let zaporedoma rečeni mož prvence rojev. No, pa mislim, da se bodo že utolažili, kajti 75 letnemu starčku, ki redi že 58 let čebele, morajo drobne živalice trud poplačati vsaj s tem, ker dobička mu pri zaporedno slabih letinah itak donati ne morejo.

— („Wiener Versicherungs-Gesellschaft“) Pod tem naslovom priobčili smo nedavno notico, posneto iz zavarovalnega lista „Anker“, meñeč, da je napominani strokovnjaki list resnico pisal. A iz računskega poročila in bilance za l. 1884, pripisanih nam od ravnateljstva, prepričali smo se, da je „Wiener Versicherungs-Gesellschaft“ na jako trdni podlagi, ker znaša uplačani delniški kapital pet milijonov goldinarjev in je društvo samo v preteklem letu imelo 377.393 gld. 8 kr. čistega dobička, prepričali smo se ob jednem, da je „Anker“ neresnico pisal. Toliko se nam je zdelo potrebno, omeniti v obrambo resnice.

— (Četvorka) složena iz najlepših hrvatskih pjesam za glasovir od Ante Stohra. To je naslov novej hrvatske skladbi, ki se dobiva v Varaždinu pri J. B. Stiflerji za 80 kr. in katero našim narodnim krogom prav toplo priporočamo.

— („Cirkus Amato“) na cesarja Josipa trgu je vreden, da se ogleda. Konji so lepi in izvrstno šolani, spored vsak dan raznovrstni in vodstvo skrbi vestno za prémembro in vedno zabavo občinstva. Izmej dosedanjih produkcij je posebno omeniti izvrstnega telovadca, mladega Whiteley-a, ki se odlikuje po nenavadni gibčnosti in žilavosti. Ravnatelja gg. Ferdinand in Rudolf Amato sta elegantna jahača, vrhu tega sta se včeraj kot clowna in godca posebno izkazala. Ravnatelj Rudolf Amato pa še posebe s skokom s tal na dirajočega konja.

— (Razpisana mesta:) Stavbenega pričevanja za državno stavbno službovanje v Kranjski. Prošnje do 28. t. m. na c. kr. deželno predsedstvo.

— Služba učitelja na jednorazrednici v Žaljni. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 30. t. m. na okrajni šolski svet v Litiji. — Službi družega in tretjega učitelja na čveterorazredni deški ljudski šoli v Kamniku. Plača 400 in 450 gold. Prošnje do 22. t. m. — Služba davčnega eksekutorja pri davkarijah na Kranjskem. Prošnje v 14 dneh potom politiškega oblastva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Maribor 12. maja. Presvetli cesar je g. dr. Gregorča pomilostil.

dami: „a eno te prositi smem“ Najvikšemu „velevaru, vkažujem“! Oh, uboga moja glava! Gospoda moja, ki stojite na strani M., prosim vas, roko na srce, odgovorite odkritosčno: ali morete res kaj takega misli o človeku, ki je dovršil bogoslovne študije in služi kot duhovnik? — Ali more sam moj nasprotnik to resno misli? Jaz ne morem tega misliti niti o mojih učenčkih! In danes sem jim nalač v šoli stavil vprašanje, ali moremo Bogu kaj vkažati, od njega kaj tirjati? — in lepo pravilno so mi odgovorili, da Boga moremo le prositi. In jaz, njihov učitelj, naj bi to trdil? Jaz naj bi Bogu vkažoval?

Toda moj kritik me izgovarja s tem, da sem to zapisal nevede, da si nisem bil v svesti o pomenu teh besed! To izgovarjanje je zopet tako, da mora človeka žaliti. Jaz toraj ne vem, kaj sem položil v pesem! G. dohtar, jaz dobro vem, kaj sem hotel položiti v njo in kaj sem položil, a najbolje vem to, da kar ste vi položili notér, ni moje, to je kukavičino jajce. A gospodine, za za to, kar vi denete v pesem, ste odgovorni vi, ne jaz!

(Dalje prih.)

London 12. maja. Dolenja zbornica zavrgla je s 290 proti 260 glasovom Hamiltonov amendement ter vzprejela v drugem branji zakon o kreditu 11 milijonov funtov šterlingov.

Dunajsko Novo mesto 11. maja. Pred tukajšnjim izimnim sodiščem pričela je danes na 10 dñih proračunjena pravda proti anarhistom, ki je važna zategadelj, ker so zatoženci vodje anarhističnega gibanja in ker bode s to obravnava vrsta pravd proti anarhistom zaključena. Glavni zatoženec Josip Hartmann je tako nevarna osoba. Zatožen je veleizdaje in več dinamitskih atentatov, zlasti atentata na mestno hišo in farno cerkev v Dunajskem Novem mestu.

Peterburg 11. maja. Kneginja Črnogorska odpotovala je danes v Črnogoro. Truplo umrle črno-gorske princesinje Marije odpeljalo se je včeraj čez Varšavo in Dunaj v Črnogoro.

Berolin 11. maja. Herbert Bismarck imenovan državnim podstajnikom v uradu za vnanje zadeve. — Državni zbor vsprejel je v tretjem branji tri marke carine na rž in ravno toliko na pšenico.

Pariz 11. maja. General Brière de l' Isle poroča iz Hanoi-a v 10. dan t. m.: Kitajski komisarji povrnili so se semkaj. Podkralj v Yunnan-u zatrjuje, da bode izpraznenje do 4. junija gotovo in da bode Luhinphoc ubogal. Izpraznenje je težavno zaradi velikih zalog materijala in ker nedostaje brodov. Podkralj v Yunnan-u izdal je proklamacijo, v katerej pozivlje ustaše naj odlože orozje in se pokore.

Razne vesti.

(Potres v 1. dan maja.) Škoda, proučena po tem potresu, cenila se je uradno v Kindbergu na 135.000, v Wartbergu na 45.000 gld.

(Knez Bismarck) izrekel se je v 9. dan t. m. v nemškem državnem zboru proti temu, da bi se nedelja praznovala, "da bi se v nedeljo ne delalo. Rekel je, "da bi mu strogi nedeljski mir bil nesimpatičen in da bi bila ljudska blaginja s tem škodovana. Kdo bi odškodoval delavca, ki bi vsled tega izgubil 14% svojih dohodkov? Desnica bila je vsled teh nepricakovanih besed jako presenečena in je odložila sklep o tem vprašanju.

(Koliko nagrade so dobili Goethe) in njegovi dediči od firme Cotta v Stuttgartu in Tübingenu? Na to vprašanje odgovarja na podlagi neposredno dobivenih podatkov knjigotržec M. v "Börsenblatt für den Buchhandel": Od 1795 l. do svoje smrti prejel je Goethe vsega vkupe 233.969 gld. 21 kr.; njegovi dediči pa do 1865 l. 270.973 gld. 53 kr. V 70 letih od 1795 do 1865 vkupe torej skupni znesek 504.943 gold. 14 kr. ali 865.555 nemških mark.

Vznemirjajoča bolezen, za katero bolehajo mnogobrojni ljudje.

Bolezen se začenja z neznačnim toženjem v želodci, pa se razširi po vsem životu, ako se zanemari, loti se obisti, jete in prsnih slinavk, celo zlezne sisteme, tako da zadeti le žalostno životari, dokler ga smrt ne odreši trpljenja. Bolezen se pogostem zamenja z drugimi boleznimi, ako si bode pa bralec stavljal sledenja vprašanja, bode lahko takoj spoznal, če boleha za tako boleznijo: Ali čutim po jedi težave, bolečine in teško sapo? Ali me obhaja neka omotica, težete čuvstvo, katero sprembla zapanost? Ali so oči rumenkaste? Ali se nabira zjutraj na nebesu in na zobe debel, masten slez, kateri je v zvezi s slabim okusom v ustih? Ali je jezik bel? Ali je desna stran napeta, kakor bi jetra otokala? Ali se mi žipira? Ali se mi vrti v glavi, kadar vstanem? Ali je odločba obisti redka in temne barve, in če se na dnu vsede gošča, ako nekaj časa stoji? Ali vre jed v želodci kmalu, ko se je zaužila, in nastaja napihovanje in pogosto vzdiganje? Ali srce pogostem hudo tolče? Ti različni simptomi se morda hkrati ne prikažejo, bolnik pa na njih zaporedoma boleha, kolikor bolj da napreduje strašna bolezen. Ako je bolezen že star, nastopi suh kašelj, kateremu sledi kašelj z izmečki. Ako je bolezen že dalje napredovala, zadobi koža umazano, rujavo barvo, noge in roke pa pokriva mrzel, masten pot. Ko že obisti in jetra huje bolehajo, začnó se revmaticne bolečine, pri katerih navadno zdravljenje nič ne pomaga. Ta bolezen navstane iz neprebaljivosti ali dyspepsije, katera se lahko odpravi, ako se vzame malo dozo pripravnega zdravila. Zato je velevažno, da se ta bolezen koj z začetka prav zdravi, kajti tedaj zadostuje malo zdravila; ako se je pa že bolezen bolj ukoreninila, mora se pravo zdravilo tako dolgo rabiti, da se poslednji sledovi bolezni odpravijo, slast do jedij povrne in prebavlji organi popolnem ozdravé. Najgotovejše in najboljše sredstvo proti tej bolezni je gotovo "Shäker-ekstrakt", rastlinski preparat, ki se dobiva pri vseh spodaj napisanih lekarjih. Ta ekstrakt prime bolezen pri kořenini ter je radikalno odpravi.

(144—4)

Osobe, kojim se zapira, trebajo "Seigel-ovih omehčilnih pil" (Abführ-Pillen) v zvezi s "Shäker-ekstraktom". **Seigel-ove omehčilne pile** ozdravijo zapretje, odpravijo mrzlico in prehlad, glavobolje in zlatenico. To so najplivnejše, najpripravnnejše in najdovršenejše pile, katere so se že kedaj napravile. Kdor jih je kedaj poskusil, bode jih gotovo dalje rabil. Plivajo počasi in brez bolečin.

Cena 1 steklenici "Shäker-ekstraktu" gld. 1.25, 1 škatljici "Seigel-ovih omehčilnih pil" 50 kr. **Lastnik "Shäker-ekstrakta"** A. J. WHITE, Limited, 21 Farringdon Road, E. C. v Londonu.

Zastopnik in korespondent ter glavni razpošiljavec:

JANEZ HARNA,

lekar, "Pri zlatem levu", Kremsier, Moravsko. Dobi se v sledenih lekarnah: **Ljubljana**: J. pl. Trnkoczy. Idrja: Warto. Metlika: F. Wacha. Radovljica: A. Roblek. Novomesto: D. Rizzoli. Kamnik: Močnik. Vipava: Kordas. Celovec: P. Birnbacher, J. Nussbaumer. Beljak: Dr. Kumpf. Breze: Aichinger. Hermagor: J. Weth. Trbiž: J. Siegel. Wolfsberg: J. Huth. Gradeo: F. Ks. Gschillay "pri sv. Ani". Maribor: W. König, J. Noss. Celje: Kupferschmitt, Mareček. Bruck na M.: Langer. Gleichenberg: Dr. Fürst. Kónjice: Pospišil. Kindberg: Pezledrer. Leibnitz: Russheim. Ljubno: J. Pferschy. Ptuj: Behrbalk, Eliasch. Rottenmann: F. Ilingov naslednik. Stainz: V. Timouschek. Weitz: C. Mally. Trst: J. Dr. Faraboschi "al Camello". Gorica: D. Christofolletti. Novigrad: Gionović. Sušak pri Reki: Wertheimstein. Sipjet: Tocigl. Zader: N. Androvic in skoraj v vseh lekarnah drugih mest v monarhiji.

Poslanec.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-izumljeno sredstvo, Roborantium (ase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanji las, pleščih, golobradic in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko raziskati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi zaslužila, temveč opozarjam p. n. čitatelje na dotično anonsa in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1 eks. dražba pos. Mihe Baniča z Vrha, 514 gld., 16. junija v Novem mestu. 3 eks. dražba pos. Antona Rapusa iz Trebnjega 30. maja v Trebnjem. 1 eks. dražba pos. Franca Stebelja z Ustja, 725 gld. 25 kr., 12. junija v Vipavi. 1 eks. dražba pos. Dominika in Marije Pelegrine iz Sovenske vase, 1067 gld., 3. junija v Kočevji.

Tujiči:

10. maja.

Pri Slovni: Fritsche z Dunaja. — Neuber iz Budimpešte. — Ratschiller z Dunaja. — Zorico iz Trsta. — Frank z Dunaja. — Wruss iz Zagreba. — Baruch z Dunaja. — Ubaldini iz Ljubljane.

Pri Mateti: Friedrich z Dunaja. — Grofica Margheri iz Rudolfovega. — pl. Sahaj iz Pula.

Pri avstrijskem cesarju: Spazapan iz Gorice.

Umrli so v Ljubljani:

6. maja: Jurij Oman, delavec, 44 l. sv. Petra cesta št. 9, za alkoholizmom.

7. maja: Marija Blaž, mestnega stražnika hči, 2 leti 7 mes. v Kravji dolini št. 16, za jetiko.

8. maja: Marija Jeršan, konduktérjeva žena, 49 l. sv. Petra cesta št. 19, za jetiko.

9. maja: Jera Kozina, hišnega oskrbnika žena, 65 l. Križevniški trg št. 7, za jetiko.

10. maja: Emilia Kvas, črevljarjeva hči, 7 m. Poljanska cesta št. 18, za oslovskim kašljem. — Marija Jančič, magacinerjeva soproga, 68 l. Travnške ulice št. 6, za vodenico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm.
7. maj	7. zjutraj	736.00 mm.	8.4°C	sl. vzh.	jas.	16-80 mm.
	2. pop.	732.55 mm.	20.2°C	sl. jz.	d. jas.	
9. zveter	732.37 mm.	10.0°C	sl. zah.	jas.	dežja.	

Srednja temperatura 12.9°, za 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 12. maja t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

Papirna renta	82	gld. 50	kr.
Srebarna renta	82	" 90	
Zlata renta	108	" "	
5% marčna renta	98	" 20	
Akcije narodne banke	857	"	
Kreditne akcije	289	" 90	
London	124	" 55	
Srebro	9	" 84	
Napol.	5	" 85	
G. kr. cekini	60	" 85	
Nemške marke	40	" 85	
4% državne srečke iz 1. 1854	250	gld. 125	
Državne srečke iz 1. 1864	100	gld. 170	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107	" 75	
Ogrska zlata renta 4%	97	" 20	
papirna renta 5%	92	" 30	
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104	"	
Dunav reg. srečke 5%	100	gld. 114	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zač. listi	124	" 50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	112	" 50	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	" 50	
Kreditne srečke	175	" 25	
Rudolfove srečke	10	" 18	50
Akcije anglo-avstrijske banke	120	" 99	90
Tramway-društvo velj. 170 gld. a. v.	214	"	

V "NARODNI TISKARNI" v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal: grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Mi. 8*, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Hiša se da v najem
za poletno stanovanje, s 6 sobami, lansko leto novo narejena, v prav lepem kraju, pol ure od Lescev, pod Stolom, vas Žerovnic. Natanko pove Janez Cop v Mostah p. Lesce. (283—1)

Preseleitev krčme.

Slavnemu občinstvu si usojam naznanjati, da sem svojo krčmo iz Judojske steze preložil v Lingrove ulice štev. 7, kjer budem kakor do sedaj točil le najboljša nepokvarjena dolenjska vinu, kakor tudi vinu iz Krške okolice ter iz Hrvatske po najnižjih cenah. Z odličnim spoštovanjem (277—2)

Vekoslav Zajec.

Malin

a 4 tečaji, ves zidan, z opoko, krit in ves prenovljen na močni vodi Besnici poleg železnice in bližu železnične postaje Zalog (prva postaja pred Ljubljano), s prostornim hlevom, njivo in travnikom, odda se v najem, eventualno tudi proda za 3000 gold. Poleg je kmetija z 9 orali travnikov, 15 orali gozd in 9 orali njiv, vse v jednem kosu ležeče s prostornimi gospodarskimi poslopji. Na tej kmetiji se lahko proda mleko zaradi tik ležeče velike fabrike in tudi v vpreženo živino je vedno mogoče zaslužiti kaj. Cena kmetiji 3700 gld. — Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom: R. Harring, Ljubljana, Sv. Petra cesta, hiš. štev. 4. (274—2)

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih "Zbranih spisov" stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantly vezan po	gld. 1—

</tbl_r